

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 19. oktober 2022
(OR. en)**

**2021/0343 (COD)
LEX 2182**

**PE-CONS 23/1/22
REV 1**

**EF 138
ECOFIN 433
CODEC 705**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI UREDBE (EU)
ŠT. 575/2013 IN DIREKTIVE 2014/59/EU V ZVEZI Z BONITETNO OBRAVNAVO
GLOBALNIH SISTEMSKO POMEMBNIH INSTITUCIJ S STRATEGIJO REŠEVANJA Z VEČ
VSTOPNIMI TOČKAMI IN METODAMI ZA POSREDNI VPIS INSTRUMENTOV, PRIMERNIH
ZA IZPOLNJEVANJE MINIMALNE ZAHTEVE GLEDE KAPITALA IN KVALIFICIRANIH
OBVEZNOSTI**

UREDBA (EU) 2022/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. oktobra 2022

**o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU
v zvezi z bonitetno obravnavo globalnih sistemsko pomembnih institucij
s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami
in metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje
minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

---

¹ UL C 122, 17.3.2022, str. 33.

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

---

¹ UL C 152, 6.4.2022, str. 111.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 4. oktobra 2022.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta² ter Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta³ se je spremenil okvir Unije za reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, in sicer s spremembami Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴, Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ in Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁶.

---

¹ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

² Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226).

³ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).

⁴ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁵ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

⁶ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

Te spremembe so bile potrebne za izvajanje mednarodnega standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub, ki ga je objavil Odbor za finančno stabilnost 9. novembra 2015 (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC), v Uniji za globalne sistemsko pomembne banke, ki so v okviru Unije imenovane globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI), ter za okrepitev uporabe minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL) za vse banke. Revidirani okvir Unije za reševanje bank bi moral bolje zagotoviti, da se pokrivanje izgub in dokapitalizacija bank izvedeta z zasebnimi sredstvi, ko te banke niso več sposobne finančno uspešno poslovati in se nato zanje uporabi postopek reševanja.

- (2) Člen 12a Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da GSPI s strategijo reševanja, v skladu s katero se lahko rešuje več kot en subjekt v skupini (v nadaljnjem besedilu: strategija reševanja z več vstopnimi točkami), izračunajo svojo zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tveganja ob teoretični predpostavki, da se rešuje samo en subjekt v skupini, pri čemer se izgube in potrebe po dokapitalizaciji podrejenih družb navedene skupine prenesejo na subjekt v postopku reševanja (v nadaljnjem besedilu: strategija reševanja z eno vstopno točko). Podobna zahteva je določena v členu 45d(4) Direktive 2014/59/EU za dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo lahko naložijo organi za reševanje na podlagi odstavka 3 navedenega člena. V skladu s standardom TLAC bi bilo treba pri teh izračunih upoštevati vse subjekte iz tretjih držav, ki so del GSPI in bi bili subjekti v postopku reševanja, če bi imeli sedež v Uniji.

- (3) V skladu s členom 45h(2), tretji pododstavek, Direktive 2014/59/EU in v skladu s standardom TLAC vsota dejanskih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami ne sme biti nižja od teoretične zahteve te skupine v okviru strategije reševanja z eno vstopno točko. Da se določbe Uredbe (EU) št. 575/2013 uskladi z določbami Direktive 2014/59/EU in zagotovi, da organi za reševanje vedno ravnajo v skladu z navedeno direktivo ter upoštevajo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ter vse dodatne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določene v skladu s členom 45d Direktive 2014/59/EU, bi bilo treba spremeniti člen 12a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter črtati člen 92a(3) navedene uredbe. To organom za reševanje ne bi smelo preprečiti, da bi ugotovili, da bi bila kakršna koli prilagoditev za zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto dejanskih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in teoretično zahtevo te skupine s strategijo reševanja z eno vstopno točko neprimerna ali neskladna s strategijo reševanja GSPI, če je prva zahteva višja od druge. Za zagotovitev skladnosti med členom 12a Uredbe (EU) št. 575/2013 in členom 45h(2) Direktive 2014/59/EU bi bilo treba pri izračunu iz člena 45h(2) navedene direktive upoštevati tudi vse subjekte iz tretjih držav, ki so del GSPI in bi bili subjekti v postopku reševanja, če bi imeli sedež v Uniji.

- (4) Člen 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 določa, da se lahko zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU, ki niso subjekti v postopku reševanja, izpolni med drugim z instrumenti kvalificiranih obveznosti. Vendar merila za instrumente kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(2), točke (c), (k), (l) in (m), Uredbe (EU) št. 575/2013 predpostavljajo, da je subjekt, ki jih izda, subjekt v postopku reševanja. Zagotoviti bi bilo treba, da lahko te pomembne podrejene družbe izdajajo dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo vsa merila primernosti, kot je bil prvotni namen.

- (5) V skladu s členom 72e(4), prvi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 lahko organi za reševanje dovolijo GSPI s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, da odbije nekatere deleže v kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti svojih podrejenih družb, ki ne spadajo v isto skupino v postopku reševanja, tako da odbije nižji, prilagojeni znesek, ki ga določi organ za reševanje. Člen 72e(4), drugi pododstavek, navedene uredbe zahteva, da se v takih primerih razlika med prilagojenim zneskom in prvotnim zneskom odbije od sposobnosti zadevnih podrejenih družb za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo. V skladu s standardom TLAC bi moral ta pristop upoštevati tako zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevne podrejene družbe, ki temeljijo na tveganju, kot tiste, ki ne temeljijo na tveganju. Poleg tega bi se moral ta pristop uporabljati za vse podrejene družbe iz tretjih držav, ki so del te GSPI, če za te podrejene družbe velja ureditev za reševanje, ki je po mnenju ustreznega organa za reševanje v Uniji pravno izvršljiva in izvaja mednarodno dogovorjene standarde, in sicer dokument „Ključne lastnosti učinkovitih ureditev za reševanje finančnih institucij“ Odbora za finančno stabilnost, ki je bil objavljen oktobra 2011, in standard TLAC.

(6) Direktiva (EU) 2019/879 je spremenila Direktivo 2014/59/EU z uvedbo posebnih pravil o posrednem vpisu virov, primernih za notranjo MREL, tj. kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45f(2) Direktive 2014/59/EU, znotraj skupin v postopku reševanja. Za omogočanje izvajanja teh pravil in za zagotovitev, da je ta posredni vpis izveden na bonitetno zanesljiv način, je bil na podlagi člena 45f(6) Direktive 2014/59/EU Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ki je bil ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹, zadolžen, da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev metodologije za tak posreden vpis primernih virov. Vendar je, kot je poudaril EBA v dopisu Komisiji z dne 25. januarja 2021, obstajalo več neskladnosti med zahtevami za prenos pooblastil iz Direktive 2014/59/EU in obstoječimi bonitetnimi pravili iz Uredbe (EU) št. 575/2013, zaradi česar ni bilo mogoče uporabiti bonitetne obravnave, potrebne za izvedbo mandata, kot je bilo prvotno zamišljeno. Natančneje, EBA je ugotovil, da Uredba (EU) št. 575/2013 ni omogočala odbitka virov, primernih za notranjo MREL, in posledično uporabe ustrezne uteži tveganja v vseh primerih, ki so relevantni za mandat na podlagi Direktive 2014/59/EU. Podobne težave so bile ugotovljene na področju zahteve glede količnika finančnega vzvoda iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Glede na te pravne omejitve bi bilo treba metode, ki jih je oblikoval EBA, vključiti neposredno v Uredbo (EU) št. 575/2013. Zato bi bilo treba člen 45f(6) Direktive 2014/59/EU črtati.

---

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (7) V okviru posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, s strani subjektov v postopku reševanja na podlagi revidiranega okvira Unije za reševanje bank, bi morali vmesni subjekti odbiti celoten delež virov, primernih za notranjo MREL, ki so jih izdali subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja in ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja. To zagotavlja pravilno delovanje mehanizmov za notranje pokrivanje izgub in dokapitalizacijo znotraj skupine ter preprečuje dvojno štetje virov, primernih za notranjo MREL, teh subjektov za namene izpolnjevanja lastne notranje MREL s strani vmesnega subjekta. Brez teh odbitkov bi lahko bilo ogroženo pravilno izvajanje izbrane strategije reševanja, saj bi vmesni subjekt lahko izkoristil ne le lastno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, temveč tudi sposobnost drugih subjektov, ki sami niso subjekti v postopku reševanja in ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja, še preden vmesni subjekt ali ti drugi subjekti ne bi bili več sposobni uspešno poslovati. Da bi zagotovili, da je obveznost odbitka usklajena z obsegom subjektov, ki jih subjekt v postopku reševanja lahko uporabi za posredni vpis virov, primernih za notranjo MREL, in se izognili regulativni arbitraži, bi morali vmesni subjekti odbiti svoje deleže virov, primernih za notranjo MREL, ki jih izdajo vsi subjekti, ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja in za katere lahko velja izpolnjevanje notranje MREL, in ne le deleže virov, ki jih izdajo njihove podrejene družbe. Enake obveznosti bi se morale uporabljati v primeru posredne izdaje virov, primernih za izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU iz člena 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, kjer je ustrezno.

- (8) Za zagotovitev, da bo sistem odbitkov ostal sorazmeren, bi morali imeti vmesni subjekti možnost izbrati kombinacijo instrumentov, ki jih sestavljajo kapital in kvalificirane obveznosti ter s katerimi bi financirali pridobitev lastništva virov, primernih za notranjo MREL. To bi vmesnim subjektom omogočilo, da se v celoti izognejo odbitkom od kapitala, če so izdali zadostne kvalificirane obveznosti. Odbitke bi bilo zato najprej treba uporabiti za postavke kvalificiranih obveznosti vmesnih subjektov. Kadar mora vmesni subjekt izpolnjevati notranjo MREL na podlagi Direktive 2014/59/EU na posamični podlagi, bi bilo treba odbitke uporabiti za postavke kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45f(2) navedene direktive. Če znesek, ki se odbije, presega znesek postavk kvalificiranih obveznosti vmesnih subjektov, bi bilo treba preostali znesek odbiti od njihovih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, pri čemer bi se začelo s postavkami dodatnega kapitala v skladu s členom 66, točka (e), Uredbe (EU) št. 575/2013. V takem primeru je treba odbitke, ki ustrezajo preostalemu znesku, uporabiti tudi pri izračunu kapitala za namene zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹. V nasprotnem primeru bi lahko bili količniki kapitalske ustreznosti vmesnih subjektov, ki so za financiranje pridobitve lastništva virov, primernih za notranjo MREL, izdali kapital in ne kvalificiranih obveznosti, precenjeni. Poleg tega se z zagotavljanjem enotne obravnave deležev virov, primernih za notranjo MREL, za bonitetne namene in namene reševanja prepreči nepotrebno povečanje zapletenosti, saj bi lahko institucije še naprej izračunavale, poročale in razkrivale en sklop zneska skupne izpostavljenosti tveganju in mere skupne izpostavljenosti za bonitetne namene in namene reševanja. Člen 49(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

---

¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (9) Da bi se dodatno okrepila sorazmernost sistema odbitkov, se ta sistem ne bi smel uporabljati v izjemnih primerih, kadar se na podlagi člena 45f(1), tretji pododstavek, in (4) Direktive 2014/59/EU notranja MREL uporablja le na konsolidirani podlagi, kar zadeva deleže virov, primernih za notranjo MREL, ki jih izdajo subjekti, vključeni v obseg konsolidacije. Enaka izjema bi se morala uporabljati, kadar je zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU iz člena 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjena na konsolidirani podlagi na podlagi člena 11(3a) te uredbe.

- (10) S posrednim vpisom virov, primernih za notranjo MREL, bi bilo treba zagotoviti, da se izgube, ko podrejena družba doseže točko, ko ni več sposobna poslovati, dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ter da subjekt v postopku reševanja dokapitalizira zadevno podrejeno družbo. Teh izgub tako ne bi pokrili vmesni subjekti, ki bi morali služiti zgolj za prenos teh izgub na subjekt v postopku reševanja. Posledično in za zagotovitev, da je izid posrednega vpisa enakovreden izidu celotnega in neposrednega vpisa, kot je določeno v mandatu iz člena 45f(6) Direktive 2014/59/EU, se za namene izračuna zneska skupne izpostavljenosti vmesnega subjekta tveganju uteži tveganja ne bi smele uporabljati za izpostavljenosti, ki se odbijejo na podlagi novega sistema odbitkov, ki bo uveden s členom 72e Uredbe (EU) št. 575/2013. Prav tako bi bilo treba te izpostavljenosti izključiti iz izračuna mere skupne izpostavljenosti vmesnega subjekta. Obravnava, ki vključuje neuporabo uteži tveganja in izključitev teh izpostavljenosti iz mere skupne izpostavljenosti, bi morala biti strogo omejena na izpostavljenosti, ki se odbijejo v skladu z novim sistemom odbitkov, ki bo uveden s členom 72e navedene uredbe, da se omogoči izvajanje pristopa posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL.

- (11) Predloge za javno razkritje harmoniziranih informacij o MREL ter o zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/763¹ bi bilo treba spremeniti, da bi se upošteval novi sistem odbitkov za vire, primerne za notranjo MREL. Predloge za razkritje bi bilo treba spremeniti tudi tako, da bi vključevale znesek skupne izpostavljenosti tveganju in mero skupne izpostavljenosti, ki bi jo imeli vmesni subjekti, če ne bi izključili izpostavljenosti, odbitih na podlagi novega sistema odbitkov.
- (12) Ker ciljev te uredbe, in sicer popolne harmonizacije bonitetne obravnave deležev vmesnih subjektov v virih, primernih za notranjo MREL, ki jih imajo subjekti v isti skupini v postopku reševanja, ter ciljno usmerjene revizije zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI in pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

---

¹ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/763 z dne 23. aprila 2021 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškimi poročanjem ter javnim razkritjem minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L 168, 12.5.2021, str. 1).

- (13) Da bi Komisija ustrezno ocenila morebitne nenamerne posledice posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, vključno z novim sistemom odbitkov, in zagotovila sorazmerno obravnavo in enake konkurenčne pogoje za različne vrste struktur bančnih skupin, zlasti institucije, ki imajo delujočo družbo med holdingom in njegovimi podrejenimi družbami, ter subjekte, katerih načrt reševanja predvideva njihovo prenehanje po običajnih insolvenčnih postopkih v primeru propada, bi morala čim prej pregledati izvajanje posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, za različne vrste struktur bančnih skupin. Komisija bi morala ustrezno oceniti morebitne strukturne rešitve za vse ugotovljene težave, kot je razširitev možnosti, da subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, izpolnjujejo svoje MREL na konsolidirani podlagi. V spremljajočem zakonodajnem predlogu, ki ga lahko sprejme Komisija, bi bilo treba ustrezno upoštevati datum začetka uporabe posebne obravnave posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, da bi se lahko začela izvajati pred začetkom uporabe člena 72e(5) Uredbe (EU) št. 575/2013. Takšen zakonodajni predlog bi moral biti po možnosti posebej namenjen temu cilju.

- (14) Za zagotovitev, da imajo institucije dovolj časa za izvajanje posebne obravnave posrednega vpisa virov, primernih za notranjo MREL, vključno z novim sistemom odbitkov, in da lahko trgi po potrebi sprejmejo dodatne izdaje virov, primernih za notranjo MREL, bi se morale določbe, ki določajo to obravnavo, začeti uporabljati 1. januarja 2024 v skladu z rokom za izpolnjevanje MREL.
- (15) Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2014/59/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) v členu 4(1) se vstavi naslednja točka:

„(130a) „ustrezni organ tretje države“ pomeni organ tretje države, kot je opredeljen v členu 2(1), točka 90, Direktive 2014/59/EU;“;

(2) člen 12a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12a

Konsolidiran izračun za GSPI z več subjekti v postopku reševanja

Kadar sta vsaj dva subjekta, ki sta GSPI in sta del iste GSPI, subjekta v postopku reševanja ali subjekta iz tretje države, ki bi bila subjekta v postopku reševanja, če bi imela sedež v Uniji, EU nadrejena institucija navedene GSPI izračuna znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 92a(1), točka (a):

- (a) za vsak subjekt v postopku reševanja ali subjekt iz tretje države, ki bi bil subjekt v postopku reševanja, če bi imel sedež v Uniji;
- (b) za EU nadrejeno institucijo, kot če bi bila edini subjekt v postopku reševanja GSPI.

Izračun iz točke (b) prvega pododstavka se opravi na podlagi konsolidiranega položaja EU nadrejene institucije.

Organi za reševanje ravnajo v skladu s členom 45d(4) in členom 45h(2) Direktive 2014/59/EU.“;

(3) v členu 49(2) se doda naslednji pododstavek:

„Ta odstavek se ne uporablja za odbitke iz člena 72e(5).“;

(4) v členu 72b(2) se doda naslednji pododstavek:

„Za namene člena 92b se sklicevanja na subjekt v postopku reševanja iz točk (c), (k), (l) in (m) prvega pododstavka tega odstavka razumejo tudi kot sklicevanja na institucijo, ki je pomembna podrejena družba GSPI zunaj EU.“;

(5) člen 72e se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar ima EU nadrejena institucija ali nadrejena institucija v državi članici, za katero velja člen 92a, neposredne, posredne ali sintetične deleže v kapitalske instrumente ali instrumente kvalificiranih obveznosti ene ali več podrejenih družb, ki ne spadajo v isto skupino v postopku reševanja kot nadrejena institucija, lahko organ za reševanje te nadrejene institucije, potem ko ustrezno upošteva mnenje organov za reševanje ali ustreznih organov tretjih držav zadevnih podrejenih družb, nadrejeni instituciji dovoli odbitje takih deležev, tako da odbije nižji znesek, ki ga določi organ za reševanje te nadrejene institucije. Ta prilagojeni znesek mora biti vsaj enak znesku m , ki se izračuna na naslednji način:

$$m_i = \max \{0; OP_i + LP_i - \max \{0; \beta \cdot [O_i + L_i - \max \{r_i \cdot aRWA_i; w_i \cdot aLRE_i\}]\} \}$$

pri čemer:

i = indeks, ki označuje podrejeno družbo;

OP_i = znesek kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena institucija;

LP_i = znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena institucija;

β = odstotek kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena oseba, ki se izračuna na naslednji način:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{znesek vseh kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i}};$$

O_i = znesek kapitala podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;

L_i = znesek kvalificiranih obveznosti podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;

r_i = količnik, ki se uporablja za podrejeno družbo i na ravni njene skupine v postopku reševanja v skladu s členom 92a(1), točka (a), te uredbe in členom 45c(3), prvi pododstavek, točka (a), Direktive 2014/59/EU, ali, za podrejene družbe iz tretje države, enakovredna zahteva glede reševanja, ki se uporablja za podrejeno družbo i v tretji državi, v kateri ima sedež, če se ta zahteva izpolni z instrumenti, ki bi se na podlagi te uredbe šteli za kapital ali kvalificirane obveznosti;

$aRWA_i$ = znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta i , ki je GSPI, izračunan v skladu s členom 92(3), pri čemer se upoštevajo prilagoditve iz člena 12a, ali, za podrejene družbe iz tretje države, izračunan v skladu z veljavnimi lokalnimi predpisi;

w_i = količnik, ki se uporablja za podrejeno družbo i na ravni njene skupine v postopku reševanja v skladu s členom 92a(1), točka (b), te uredbe in členom 45c(3), prvi pododstavek, točka (b), Direktive 2014/59/EU, ali, za podrejene družbe iz tretje države, enakovredna zahteva glede reševanja, ki se uporablja za podrejeno družbo i v tretji državi, v kateri ima sedež, če se ta zahteva izpolni z instrumenti, ki bi se na podlagi te uredbe šteli za kapital ali kvalificirane obveznosti;

$aLRE_i$ = mera skupne izpostavljenosti subjekta i , ki je GSPI, izračunana v skladu s členom 429(4), ali, za podrejene družbe iz tretje države, izračunana v skladu z veljavnimi lokalnimi predpisi.

Kadar je nadrejeni instituciji v skladu s prvim pododstavkom dovoljeno, da odbije prilagojeni znesek, podrejena družba odbije razliko med zneskom deležev v kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti iz prvega pododstavka ter tem prilagojenim zneskom.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Institucije in subjekti iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), Direktive 2014/59/EU od postavk kvalificiranih obveznosti odbijejo svoje deleže v kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti ima institucija ali subjekt, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, vendar je podrejena družba subjekta v postopku reševanja ali subjekta iz tretje države, ki bi bil subjekt v postopku reševanja, če bi imel sedež v Uniji;
- (b) institucija ali subjekt iz točke (a) mora izpolnjevati zahteve iz člena 92b te uredbe ali člena 45f Direktive 2014/59/EU;

- (c) kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti, ki jih ima institucija ali subjekt iz točke (a), je izdala institucija ali subjekt iz člena 92b(1) te uredbe ali člena 45f(1) Direktive 2014/59/EU, ki sam ni subjekt v postopku reševanja in spada v isto skupino v postopku reševanja kot institucija ali subjekt iz točke (a).

Z odstopanjem od prvega pododstavka se deleži v kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti ne odbijejo, kadar mora institucija ali subjekt iz točke (a) prvega pododstavka izpolnjevati zahtevo iz točke (b) prvega pododstavka na konsolidirani podlagi in je institucija ali subjekt iz točke (c) prvega pododstavka vključen v konsolidacijo institucije ali subjekta iz točke (a) prvega pododstavka v skladu z delom 1, naslov II, poglavje 2.

Za namene tega odstavka se sklicevanje na postavke kvalificiranih obveznosti razume kot sklicevanje na kar koli od naslednjega:

- (a) postavke kvalificiranih obveznosti, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja zahteve iz člena 92b;
- (b) obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45f(2), točka (a), Direktive 2014/59/EU.

Za namene tega odstavka se sklicevanje na kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti razume kot sklicevanje na kar koli od naslednjega:

- (a) kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 92b(2) in (3);
- (b) kapital in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45f(2) Direktive 2014/59/EU.“;

- (6) v členu 92a se črta odstavek 3;

(7) v členu 113 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se uteži tveganja uporabijo za vse izpostavljenosti, razen če so obravnavane izpostavljenosti odbite od kapitala ali za katere velja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek, v skladu z določbami oddelka 2. Uporaba uteži tveganja temelji na kategoriji izpostavljenosti, v katero je razvrščena izpostavljenost, in na njeni kreditni kakovosti v obsegu, določenem v oddelku 2. Kreditna kakovost se lahko določi glede na bonitetne ocene ECAI ali bonitetne ocene izvoznih agencij v skladu z oddelkom 3.“;

(8) v členu 151 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki spadajo v eno od kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (a) do (e) in točka (g), se izračunajo v skladu s pododdelkom 2, razen če so obravnavane izpostavljenosti odbite od kapitala ali za katere velja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek.“;

(9) v členu 429a(1) se doda točka:

„(q) izpostavljenosti, ki se obravnavajo v skladu s členom 72e(5), prvi pododstavek.“;

(10) v delu 10, naslov I, poglavje 1, oddelek 3, se vstavi naslednji pododdelek:

„Pododdelek 3a

Odbitki od postavk kvalificiranih obveznosti

Člen 477a

Odbitki od postavk kvalificiranih obveznosti

1. Z odstopanjem od člena 72e(4) in do 31. decembra 2024 lahko organ za reševanje nadrejene institucije, potem ko ustrezno upošteva mnenje organov za reševanje ali ustreznih organov tretjih držav zadevnih podrejenih družb, dovoli, da se prilagojeni znesek m_i izračuna z uporabo naslednje opredelitve r_i in w_i :

r_i = skupna kapitalska zahteva, ki temelji na tveganju in se uporablja za podrejeno družbo i v tretji državi, v kateri ima sedež, če je ta zahteva izpolnjena z instrumenti, ki bi se na podlagi te uredbe šteli za kapital;

w_i = skupna zahteva temeljnega kapitala, ki ne temelji na tveganju in se uporablja za podrejeno družbo i v tretji državi, v kateri ima sedež, če je ta zahteva izpolnjena z instrumenti, ki bi se na podlagi te uredbe šteli za temeljni kapital.

2. Organ za reševanje lahko izda dovoljenje iz odstavka 1, kadar ima podrejena družba sedež v tretji državi, ki še nima veljavne lokalne ureditve za reševanje, če je izpolnjen vsaj eden izmed naslednjih pogojev:
- (a) ni trenutne ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire za takojšnji prenos sredstev s podrejene družbe na nadrejeno institucijo;
  - (b) ustrezni organ tretje države podrejene družbe je organu za reševanje nadrejene institucije predložil mnenje, da bi se lahko sredstva, enaka znesku, ki ga mora podrejena družba odbiti v skladu s členom 72e(4), drugi pododstavek, prenesla s podrejene družbe na nadrejeno institucijo.“

Člen 2

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

(1) v členu 45d se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar je več subjektov GSPI, ki so del iste GSPI, subjektov v postopku reševanja ali subjektov iz tretje države, ki bi bili subjekti v postopku reševanja, če bi imeli sedež v Uniji, zadevni organi za reševanje za namene člena 45h(2) izračunajo znesek iz odstavka 3 tega člena:

- (a) za vsak subjekt v postopku reševanja ali subjekt iz tretje države, ki bi bil subjekt v postopku reševanja, če bi imel sedež v Uniji;
- (b) za nadrejeno družbo v Uniji, kot če bi bila edini subjekt GSPI v postopku reševanja.“;

(2) v členu 45f se črta odstavek 6;

(3) v členu 45h se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar je več kot en subjekt GSPI, ki je del iste GSPI, subjekt v postopku reševanja ali subjekt iz tretje države, ki bi bil subjekt v postopku reševanja, če bi imel sedež v Uniji, organi za reševanje iz odstavka 1 razpravljajo, po potrebi in v skladu s strategijo reševanja GSPI pa se tudi dogovorijo o uporabi člena 72e Uredbe (EU) št. 575/2013 ter o morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz člena 45d(4), točka (a), te direktive in člena 12a, točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013 za posamezne subjekte v postopku reševanja ali subjekte iz tretje države ter vsoto zneskov iz člena 45d(4), točka (b), te direktive in člena 12a, točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013.

Taka prilagoditev se lahko uporabi, če velja naslednje:

- (a) prilagoditev se lahko uporabi v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami ali tretjimi državami, in sicer tako, da se prilagodi raven zahteve;
- (b) prilagoditev se ne uporabi za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja.

Vsota zneskov iz člena 45d(4), točka (a), te direktive in iz člena 12a, točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013 za posamezne subjekte v postopku reševanja ali subjekte iz tretje države, ki bi bili subjekti v postopku reševanja, če bi imeli sedež v Uniji, ni manjša od vsote zneskov iz člena 45d(4), točka (b), te direktive in člena 12a, točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(4) v členu 129 se doda naslednji odstavek:

„Komisija do 31. decembra 2022 pregleda učinek posrednega vpisa instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, na enake konkurenčne pogoje za različne vrste struktur bančnih skupin, tudi kadar imajo skupine delujočo družbo med holdingom, opredeljenim kot subjekt v postopku reševanja, in njegovimi podrejenimi družbami. Pri tem oceni zlasti naslednje:

(a) možnost, da se subjektom, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, omogoči izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;

- (b) obravnavo subjektov, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku, v skladu s pravili, ki urejajo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
- (c) ustreznost omejitve zneska odbitkov, ki se zahteva na podlagi člena 72e(5) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Komisija poročilo o tem predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Po potrebi se temu poročilu priloži zakonodajni predlog, pri čemer se upošteva datum začetka uporabe člena 72e(5) Uredbe (EU) št. 575/2013.“

Člen 3

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 2, točki (1) in (3), najpozneje do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to uredbo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja člen 2, točki (1) in (3), te uredbe.

Člen 4

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... [datum začetka veljavnosti].

Vendar se člen 1, točka (3), točka (5)(b), točke (7), (8) in (9), uporablja od 1. januarja 2024.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica